

минатъ къмъ финансовото министерство. На 9 ч. бѣхъ въ кѣщи. Спасъ отъ княжеската канцелария дойде чакъ на 11 часа. Une folle journée, като сънь. Coulissenwechsel [смѣна на кулиситѣ]. Князътъ показва добра енергия, както имъ се пада на тѣзи хорица. Падането на великия везиръ стана ohne Sang und Klang [безъ всѣкакъв шумъ], при четенето на указитѣ (отъ Стамбула) на 6 часа бѣше тихо, нѣмаше никакво френетично ржкоплѣскане. Цанковъ присѣствуваше. Не можахъ да го видя по-отблизо и не говорихъ съ него. Стойчовъ твърди, че той пакъ ще спечели влияние въ страната, като жертва на Великитѣ сили, които се бъркатъ въ вътрешната политика. — Въ Европа това ще изглежда като Silvesterschwank [новогодишенъ фарсъ] — промѣната на министерството. Стойчовъ ми каза: la révolution mange ses enfants [революцията изяжда своитѣ деца]. — Еренротъ билъ най-вече за изхвърлянето на Цанкова.

18/30 декемврий, четвъртъкъ. На пладне стана тържественото затваряне на Народното събрание отъ княза съ кѣса българска речъ. Първото до сега cloture [затваряне] отъ княза. Воененъ и другъ парадъ. Имаше по-голѣмъ редъ отъ други пѣтъ, billets d'entrée [входни карти]. Квесторитѣ бѣха съ жълти жезли. Дипломатическата жоа (кошара) бѣше пълна съ униформитѣ на очитѣ на Европа. Присѣствуваха и хамбашията и мюфтията. Азъ съ Златарски и Вацова бѣхме въ жоа, правѣхме весели remarks [бележки]. Фракъ на турски било гѣотпердеси, споредъ Богорова надгѣзникъ. Кирковъ днесъ отворилъ писмата, адресирани до министерството въ наше отсѣствие и се каралъ съ Вацова. Сарафовъ иска да го изхвърли. Съ Вацова отидохме за малко въ министерството. — Подиръ пладне останахъ въ кѣщи, четохъ Augsburg. Allg. Zeitung и писахъ писма.

Тукъ живѣе една стара софийнка около 80 годишна. Разправя, че сега е видѣла руситѣ за трети пѣтъ, веднажъ въ Враца и врачанскитѣ турци избѣгали въ София (1829 г.) и преди това (било е около 1810 г.). Въ споменитѣ на софийнци играе роля нахлуването на шкодралиитѣ (1836 г.). И въ Пловдивъ разправятъ за шкодралиитѣ, какъ яли по кѣщията и взимали отгоре на това дишхакъ (1829 г.).

Вацовъ и други ми натякватъ, защо не съмъ приелъ българско поданство, че бихъ могълъ да бѣда министъръ. Нѣмало хора и не ще бѣде скоро. Въ Австрия, каже, въ скоро време нищо нѣма да стане, а въ Чехия не ще се устроятъ. — Постоянно остро кашля.

19/31 декемврий, петъкъ, 2 часа следъ полунощъ. Годината 1880 е свършена. Не бѣше тѣкмо най-щастливата година на моя животъ. Тѣкмо сега пакъ ме навѣватъ мисли за заминаване. Чернитѣ интриги, скроявани тукъ така